Noi vă spunem ce vreţi să ştiţi
MESAGERUL de Vâlcea

- Bookmark aceasta pagina|
- Subscriere pentru RSS

- Acasa|
- Arhiva|
- Imagini|
- Echipa|
- Despre|
- Harta site|
- Forum|
- Contact

Cauta

- Editorial
- Politica
- Traditii
- Reportaj
- Cultura
- Administratie
- Sport
- Flagrant
- Actualitate
- Social
- Eveniment
- Satul si puterea
- Informatii
- Radiosant
- Mercurial
- Divertisment

Cele mai citite articole

- 7 zile

- 30 zile

- Albinaritul - o afacere de familie profitabila
- Indicatii pentru infiintarea unei ciupercarii
- Perioada optima de plantare a capsunilor
- Pasiune pentru cresterea caprelor
- Cresterea puilor de carne in perioada demaraj 1-21 zile

Ultimele comentarii

- paul - sunt in spania de 5 ani si vreau sa ma apuc de apicultura am o
- gigi - doamna letitia,nu crezi ca ar trebuii sa intri mai mult in amnunt,sau macar intreaba si
- dan - daaaaaaaa. mare pacat. macar mai au ceva padure de taiat si cativa locuitori de 35
- Alexandra A. - Tot respectul pt acest om deosebit. Iau si eu lectii de vioara de ceva timp
- ozana barabancea - este omul care mi a marcat peste 15 ani

Curs Valutar

- 4,2403 RON
- 2,9682 RON

Fotografia saptamanii

Vizitatori

Florentin Smarandache propus pentru titlul de cetatean de onoare

Vineri, 29 Ianuarie 2010 | publicat in - Eveniment | autor - Bogdan Nicula | Nici un comentariu |

Dorind să arate că în cel mai sudic oraş din judeţul nostru, valorile sunt cu adevărat respectate, fostul manager al Spitalului Orăşenesc Bălceşti, juristul Gabriel Popescu a ţinut să propună atât primarului Ion Curelaru, cât şi echipei de consilieri locali ai oraşului Bălceşti, ca reputatul om de ştiinţă bălceştean să primească titlul de cetăţean de onoare. „Nu o dată s-a spus despre Florentin Smarandache că este mult mai cunoscut peste hotare, decât în Bălceştiul natal. De aceea am ţinut să fac o propunere primarului Ion Curelaru precum şi consilierilor locali de la Consiliul Local Bălceşti să-i acorde lui Florentin Smarandache titlul de cetăţean de onoare al oraşului. Nu se nasc mereu oameni de valoare sa”, a precizat Gabriel Popescu.

Cine e Florentin Smarandache:

La data de 10 decembrie 1954 s-a născut în comuna Bălceşti Florentin Smarandache, a absolvit Şcoala Generală în Bălceşti (1961-1969), apoi Liceul Pedagogic (1969-1972 în Craiova, continuând la Rm.Vâlcea, 1972-1974) obţinând diploma de învăţător.
Stagiul militar cu termen redus la efectuat în Medgidia (1974-1975). A absolvit Facultatea de Ştiinţe, secţia Informatică, a Universităţii din Craiova (1975-1979) ca şef de promoţie; obţine doctoratul în matematică (Teoria Numerelor) la Universitatea de Stat din Chişinău (1995-1997).Este un scriitor şi matematician pe care şi-l revendică americanii, conform Wikipedia „american de origine română”, profesor de matematică la Universitatea New Mexico din Statele Unite.

Lucrări elaborate

Autor prolific, a publicat peste 75 de cărţi şi 100 de articole şi note ştiinţifice. A scris poeme („Distihuri paradoxiste”, „Formule pentru spirit”, „Cântece de mahala”, „Emigrant la infinit”, cu o prefaţă de Cezar Ivănescu, „Exist împotriva mea”, cu o prefaţă de Gheorghe Tomozei), proză scurtă („Scrieri defecte”), un roman numit paradoxal NonRoman, teatru (trilogia „MetaIstorie” şi piesele pentru copii „Întâmplări cu Păcală”), plus traduceri. A creat şi în franceză („Le sens du nonsens” - apreciat de Eugen Ionesco, „Anti-chambres, antipoesies, ou bizarreries”) şi engleză („Dark Snow”, „Circles of lights”). Disident pe vremea lui Ceauşescu, fuge în Turcia în 1988 unde stă în lagărul de refugiaţi politici doi ani de zile efectuând munci din cele mai diferite, până obţine viza de emigrare în America, unde ajunge în primăvara lui 1990. Peripeţiile şi păţaniile din lagăr şi exil le descrie pe larg în jurnalele sale publicate. În literatură a iniţiat curentul de avangardă numit paradoxism la care au participat peste 300 de scriitori de pe glob (vezi cele patru antologii paradoxiste internaţionale apărute), iar în artă a tipărit doua albume de ‘Out-Art’ (2000 şi 2002). În matematică a publicat articole şi cărţi în „Teoria numerelor”, „Statistică”, „Geometrie neeuclidiană”, „Structuri algebrice şi aplicaţii matematice în fuziunea informaţiei”. Mulţi matematicieni străini au studiat şirurile şi funcţiile sale. A mai contribuit cu studii de filozofie (extinderea dialecticii la neutrosofie) şi articole

de fizică cuantică.

Îndrăgostit de plaiurile natale

În una din cărţile sale intitulată „Ultrapolemici cu LITeRe mari şi MICI”, autorul are un capitol intitulat „Amintiri de care nu doresc să-mi mai aduc aminte” din care redăm mai jos câteva fragmente: „Acum la distanţă oceanică de locurile adolescenţei mele tulburi, parcă văd cu un alt ochi viaţa de-atunci … Eram mai tânăr cu peste 20-25 ani, obraznic cu pedagogii şi profesorii, independent, cumva neconformist. De-aceea, zidurile bătrânei Şcoli Normale se amplificau precum cele ale Bastiliei, în sufletul meu de copil obişnuit să zburde liber în satul său. Căci nici o restricţie nu-mi impuseseră părinţii, pe când eram în clasele primare. M-adusese biata mama de la ţară, aveam un pantalon de-mi atârna până la pământ. La internat - în anul întâi – dormeam doi elevi într-un pat, ne acopeream cu o plapumă, trăgeam când unul, când altul de ea, iar dimineaţa ne trezeam dezveliţi amândoi! Ieşirea în oraş cu bilet de voie, 2-3 ore la sfârşit de săptămână, ca să nu mai pun la socoteală luni întregi de zile, când eram consemnat să nu părăsesc curtea liceului, ca pedeapsă pentru isprăvile mele trecute – simţind atmosfera de-aci ca pe un adevărat regim cazon. Săritul gardului prin spatele terenului de sport, ori lateral pe lângă internatul cel mic …., „dacă voi nu mă vreţi, atunci îmi dau eu singur bilet de voie!” - vorba lui … Lăpuşneanu! - şi fugeam la meci pe stadionul central, nebunie pentru mine să văd pe „Ştiin-ţa Cra-io-va, astăzi vrem vic-to-ria!” … şi altă ambiţie de-a mea: să intru fără bilet pe sub gardul de sârmă. Fotbalul de masă pe catedră, înainte de venirea profilor, cu amicul Ştefan Aurel – el juca cu pieptenul, iar eu cu unghia de la deget, de se-amuzau chibiţii pe margine! Până când o voce salvatoare ne avertiza: „Bă vine! Venirea vacanţelor, când rupeam toate caietele (nu ştiu ce era în mintea mea! …., că să nu mă car cu ele după mine, pe ruta întotdeauna aglomerată spre Bălceşti)”.

Trimite acest articol

Titluri asemanatoare

Nici un articol similar

Nici un comentariu